

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm S. Antipae, Pergami. Asiæ Episcopi, quo coronatus est Anno Redemptoris 93 Clementis Roma: Ponti. 1. Domitiani verò Imperator: 10. ex Simeone Metaphraste.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Cumque ex appositis pauxillum gustasset, vltimum vale cum episcopali benedictione fratribus impendit, & sic demum ad lectulum redijt. Ibi expansis manibus, oculisque infra pietate ad Deum erectis, inter angelorum multitudinem, *S. Macarius moritur.* qui sua presentia pium astantibus horrorem incutiebat, spiritum feliciter exhalauit: impletaque est propheta eius, ipso postremo ex ea peste occumbente.

Corpus eius cum non vulgari deuotione fuit ante altare S. Pauli, quem locum ipse sepulture sue designauerat, conditum: atque sub Sigero Abbate, qui quartus fuit ab Eremboldo, eleuatum, & integrum omnino repertum. Huic eleuationi interfuere, rex Gallorum Philippus, Comes Balduinus cum proceribus suis, & Adela coniuge, filioque Balduino Hannonie Comite. Balduinus quoque Nouiomensis, & Lietbertus Cameracensis Episcopi. Multis vero miraculis etiam post obitum claruit vir sanctus, quae nos breuitatis causa praeterimus. *Claruit miraculis post obitum.*

MARTYRIVM S. ANTIPAE, PERGAMI.

Asia Episcopi, quo coronatus est Anno Redemptoris 93 Clementis Roma: Ponti. i. Domitiani vero Imperator: 10. ex Simeone Metaphraste.

Domitianus qui Apostolorum tempore Romanum obtinuit Imperium, cum stultissimo idolorum suorum cultu ebrius, Christianorum quoque sanguinem sciret, tunc sane praecipua quadam martyrum pro Christi Saluatoris fide vbique decertantium, virtes apparuit. Tunc & ecclesiae fideique basis, & Christianae veritatis fundamentum, atque aeternae diuinitatis vnigeniti praeco Iohannes praestantissimus, in Patmum insulam relegatus est. Vbi dum magnum

ii. Aprilis. Domitianus imperator.

S Iohannes
Euangelista
in Patmura
relegatur.
Apocal. 2

num martyrum coetum, ijs quæ de septem Eccelesijs scripsit. confirmaret, Antipas testis meus fidelis, inquit qui occisus fuit apud vos, ubi satanas habitat. E quibus sanè verbis intelligi potest, quibus essent moribus præditi homines illi qui Pergamum incolebant, ubi erat satanæ domicilium. Ibi nec naturæ lex seruabatur, nec iudicia vlla sequebantur. Tatum quisque sibi iuris vendicabat, quantum viribus & robore valebat: sibi que satis iusti videbantur, & fortes ac boni, qui Christianum aliquem detulissent.

Antipæ
gregia
fortitudo.

Cum res Christianorum magno in discrimine versarentur, Antipas vir strenuus & constans, non modò formidabat sed sapius, neglectis terrorum minis, in publicum prodibat, & tanquam Sol quidam, tenebricosos idololatriæ errores, sinceræ fidei splendore discutiebat. adeò ut demones, qui mira religionis superstitione in urbe colebantur, fuga recederent, eiusque conspectum vehementer formidarèt. Hinc frequenter suis sacrificiis in somnis apparebant, alleuetes se nec sacrificiorum esse participes nec iudicium suscipere, propterea, quod à Christianorum principe Antipa fugarentur. Qua re indignata multitudo, impetu in Antipam facto eum ad locum sacrificiorum pertraxit. Ibi Præfessus tunc es, inquit, Antipas ille, qui neque Imperatorum decretis obtemperas, aliosque in eandem rebellionem adhortaris, & insuper sacrificia ipsa ita perturbas, ut dii omnes, in quorum tutelam atque patrocinio ciuitas delitescit, indignabundi recesserint, suoque nudatam præsidio ciuitatem reliquerint: satis tibi sit, ad hunc usque diem Christianæ superstitioni vacasse. Respicite tandem, & inuiolatis diuinitusque sancitis legibus

Dæmones
eius
conspicuum
formidant.

Captiuus
duci a
multitudine
ad
Præfessum.

gibus nostris pare, deosq; tutelares humili obsequio reuoca. Quod si facere recusas, ex Romano-
rū legū p̄scripto meritis supplicijs afficeris.

Ad hæc Antipas vultu animoque planè intrepido respondit: Vnum hoc scito me Christianum esse & legibus omni ratione vacuis parere omnino nolle. Et quoniam quæstionibus tuis respondendum est, id faciam libenter. Si enim dij, quos adoratis, & quos totius orbis dominos asseritis, sic ab homine mortali in fugam verti se dicunt, vt vestrum auxilium opeinque implorare cogantur, cum illi vindices potius vestri esse debeant, facile potestis errorè agnoscere. Quomodo enim, qui se ipsos vlcisci non possunt, gentem vniuersam in periculo constitutam liberabunt? Quare æquum est, vt religia patria superstitione, Christo credas, qui de cælis ad nos descendit, vt hominum genus à miserrima dæmonum seruitute in libertatem vindicaret: quique viuorum & mortuorum index constitutus, in fine seculorum digna vaicuique factis suis præmia retribuet.

Ad hæc Præfectus: Vos antiquissima deorum religione neglecta, nouis quibusdam legibus & institutis recenter inuentis obtemperare vultis: Nos verò, cum non ignoremus vetera recentibus esse præstatiōra, & quæ temporis longinquitate sunt confirmata nouis esse laudibilia, nullo modo patimur, religionē à maioribus per manus traditam violari, & insana quadam, hominis cuiusdam in crucē acti, doctrina perueri ac nefariè conculcari. Cui Antipas: Si, inquit, vetustissima quæque sunt obseruanda, cur non & Cain fratricidij inuentorem imitamini? Cur non eos vobis proponitis imitandos, qui cælum conscē-

Antipæ ad Præfectum responsio.

Impius Præfectus, argumentatur à religionis antiquitate.

Gen. 4.
Gen. 6.

Diluit argu-
mentū hoc
Antipas.

dere conati sunt, aut qui se cum proprijs sorori-
bus commiscere non sunt veriti? unde diluuium
genus eorum deleuit, qui piam ac rectam viam
di semitam ingredi neglexerunt. Quamobrem
si vos istos propter antiquitatem & eorum flagi-
tia imitari volueritis, non per aquam amplius
sed per ignem æternum; & vermem qui nunquam
moritur, consumemini, nisi resipueritis.

Rapitur ad
supplicium
S. Antipas,
& in bouē
æneum can-
dentē proj-
citur.

Hæc atque alia virum sanctum loquentē cor-
ripiunt nefarij, & ad templum Dianæ, vbi statua
bouis ænei copioso igne erat succensa, pertra-
hunt, inque eum beatum martyrem conijciunt.
At ille cum se Christi signo munisset, in eius-
modi cruciatu constitutus, multiplicatis precibus
atrox supplicium fortiter sustinuit, factoque
precandi sine, tanquam graui somno captus, spi-
ritum reddidit, & gloriosa martyrij corona re-
dimitus in cælum euolauit.

Reddit spi-
ritum.

Tunc viri pietate & religione eximij, colle-
ctas magno studio reliquias, Pergami colloca-
runt, vbi sanctus multis admodum coruscans mi-
raculis, Christi nomen in Sanctis suis gloriosum
illustre reddit.

Claruit mi-
raculis post
obitum.

VITA S. LEONIS, COGNOMENTO

*reuera Magni; primi eius nominis S. Sedis A-
postolicæ Pontificis: ex ijs que extant apud C.
Baronium. Obijt anno à Christi Incarnatione
461. Leonis Orientalium Imperatoris 5. cum se-
disset annos 21. minus diebus 32.*

Tomo 6.
Annal.

11. Aprilis.
Pattia & pa-
teus eius.

D Leo è Tuscia Patre Quintiano oriūdus
ab ipsa adolescentia, veluti futurorum
præcius, excellenti Pontificatus m-
neri se diligenter præparare voluisse videtur; &
pre